

Sygn. akt II Cz 402/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia strony powodowej Gminy W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 marca 2014 r., sygn. akt VIII C 185/14, w sprawie przeciwko R. O. i N. B.

o zapłatę 2.631,99 zł.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 marca 2014r., Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w sprawie z powództwa Gminy W. przeciwko R. O. i N. B. o zapłatę 2.631,99 zł. Sąd wskazał, że w zakreślonym w wezwaniu terminie nie uzupełniono braków formalnych pozwu, gdyż nie przedłożono pełnomocnictwa dla osoby, która podpisała pozew. Pełnomocnictwo przesłane przez stronę powodową udzielone zostało w dniu 9 stycznia 2014 roku, a zatem przeszło 3 miesiące po wytoczeniu powództwa, co w konsekwencji i w oparciu o art. 505³⁷ § 1 kpc skutkowało umorzeniem postępowania.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, strona powodowa, wnosząc o jego uchylenie, podniosła, że Sąd w wezwaniu nie określił dokładnie właściwości dokumentu pełnomocnictwa, w tym wymagań co do daty jego sporządzenia. Pełnomocnik powoda posiada stałe pełnomocnictwo wydane przez Prezydenta Miasta W. z dnia 18 kwietnia 2013 roku (którego kopię dołączono do zażalenia), co w konsekwencji oznacza, iż w dniu wnoszenia pozwu był on legitymowany do reprezentowania powódki. Przedłożone pełnomocnictwo sporządzone w dniu 9 stycznia 2013r., którego ważność kwestionuje Sąd, jest dokumentem, który został zaktualizowany w związku z wezwaniem.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. Jak wynika z akt niniejszej sprawy w pozwie, w elektronicznym postępowaniu upominawczym, złożonym w dniu 2 października 2013r. w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód, powołano się na pełnomocnictwo ogólne, numer (...) udzielone dnia 18 kwietnia 2013 roku, przez Prezydenta Miasta W.. Po przekazaniu sprawy zgodnie z właściwością ogólną, w wykonaniu zarządzenia do usunięcia braków formalnych, przedłożone zostało pełnomocnictwo o numerze (...) z dnia 9 stycznia 2014 roku, a zatem inne od wskazanego w pozwie i udzielone już po jego wniesieniu. W sytuacji zaś gdy udzielając powyższego, późniejszego pełnomocnictwa mocodawca jednocześnie nie zatwierdził dotychczas dokonanych przez pełnomocnika w sprawie czynności, to zasadnie Sąd Rejonowy przyjął brak skutecznego złożenia pełnomocnictwa i tym samym, na podstawie art. 505^{((37))} kpc,

postępowanie w sprawie umorzył. Mimo, iż nienależyte umocowanie pełnomocnika, a niewłaściwe wykazanie tegoż umocowania nie są pojęciami tożsamymi, to wskazać należy, że sam dokument pełnomocnictwa jest niezbędnym i jedynym środkiem dowodowym potwierdzającym istnienie umocowania pełnomocnika do działania w imieniu strony, gdyż wobec sądu i strony przeciwnej za pełnomocnika działającego z właściwym umocowaniem może uchodzić tylko osoba, która wykazała swoje umocowanie odpowiednim dokumentem pełnomocnictwa (zob. postanowienie SN z 10 lipca 2003 r., III CZP 54/03, wyd. Lex nr 204583, postanowienie SN z 23 marca 2006o II CZ 11/06, wyd. Lex 196611). Natomiast treść przepisu art. 505⁽⁽³⁷⁾⁾ kpc – jak jednolicie przyjmuje się w judykaturze i piśmiennictwie prawniczym – wskazuje, że postępowanie toczące się przed sądem właściwości ogólnej stanowi kontynuację elektronicznego postępowania upominawczego, co oznacza, iż ustawodawca zdecydował się na przyjęcie zasady pełnej kontynuacji postępowania również w razie braku podstaw do wydania nakazu zapłaty (zob. postanowienie SA w Katowicach z 10 lipca 2013 r., I ACz 622/13, wyd. Lex nr 1342258; K. Jasińska, A. Lejko, Komentarz do niektórych przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r., Kodeks postępowania cywilnego, opubl. Lex/el. 2010). Powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, powoduje konieczność przedłożenia przez pełnomocnika dokumentu, na który to powoływał się w pozwie, tj. w rozpoznawanej sprawie pełnomocnictwa nr (...). Zarzut skarżącego co do braku określenia w wezwaniu Sądu daty pełnomocnictwa, które miało zostać złożone jest zaś już o tyle bezzasadny, że z wezwania tego wynikało przecież, iż chodzi o pełnomocnictwo dla osoby, która podpisała pozew, a zatem pełnomocnictwo udzielone przed jego złożeniem, takim zaś na pewno nie było pełnomocnictwo z 9 stycznia 2014r. Wprawdzie do rozpoznawanego zażalenia dołączony został prawidłowo uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa z 18 kwietnia 2013r. (nr (...)), a zatem wskazanego w pozwie, jednak czynność ta nie mogła w niniejszej sprawie zostać uznana za dokonaną skutecznie, skoro miała ona miejsce już po upływie dwutygodniowego terminu wskazanego w wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu. Dołączenie bowiem prawidłowo uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa dopiero do obecnie rozpoznawanego zażalenia nie sanowało braku pełnomocnictwa na wcześniejszym etapie postępowania (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 24 października 2013r., IV CZ 73/13, Wyd. Lex nr 1389014).

Mając na uwadze wskazane względy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.